

det andet Thing er af samme Mening, som Mange her i dette Thing ere af, nemlig at der er stor Anledning for Thinget til at være fjed af denne Lov. Det lader dog ikke til, at den ærebe Indenrigsminister, der her fungerer for Justitsministeren, har samme Mening, og han maa vel altsaa ansee det for særdeles rart, at der bestandig verserer en Brandlov her; denne Mening hos det andet Thing er vel, som sagt, den nærmeste Grund til, at det ikke har opfattet eller i alt Fald ikke adopteret den Idee, som jeg har udtrykt her ved mit Endringsforslag. Den ærebe Minister fremhævede i temmelig stærke og vørende Ord de Hensyn, man burde tage til andre Folk end netop Veierne, til Tjenestefolk, Kone og Børn o. s. v.; det er nu overmaade rart og smukt, men det fører for vidt, thi skulle vi tage saadanne Hensyn, have vi jo aabnet Døre og Porte, som man siger, for Politiets Indvirkning overalt. Jeg kan ikke see, hvorfor man saa ikke vil tillade Politiet at bestemme, hvad hver Mand skal give sine Folk at spise, hvorledes han skal lade dem sove, hvorledes de skulle ligge, hvorledes han i det Hele skal indrette sig med dem; det vil man sige, er noget outreret, men det synes mig ikke. Tjenestehjunders, Kones og Børns Sundhed og Velvære betinges jo — det ville dog Alle indvømme mig — meget mere af, hvorledes de daglig leve, hvorledes de klædes og bespises, end deres Liv afhænger af, om en Skovsteen opføres med en Vinkel af saa eller saa mange Grader. Hvis vi ville tage det Hensyn til de Folk, som boe i Huset, til Tjenestefolk og Medlemmer af Familien — thi om Veierne tale vi jo ikke her; hvis Folk ikke have Pst til at boe i et saadant Huus, saa kunne de jo flytte derfra og leie et andet Sted, Ingen er jo Slave i den Henseende — saa vil jeg spørge den ærebe Minister, hvorledes Staten da kan tillade, at der anvendes Menneskekraft ved Fabrikdrift, hvilket dog af enhver forstandig Mand vil ansees for meget farligere, end om disse med Hensyn til Altsvaade farligere, som man siger, Indretninger finde Sted. Er det ikke farligere at tjene i en Fabrik eller være Husfru eller Børn i en Fabrik, hvor der f. Ex. drives Krudtfabrication, end at boe i et Huus, hvor

Skovstenen ikke har den rette Vinkel? Jeg finder, at det Første er farligst, og det troer jeg, de allerfleste Menneſter ville finde med mig. Det synes mig altsaa, at det Forsvar, Ministeren hentede fra Humanitetshensyn til Tjenestefolk, Kone og Børn, er for vidt hentet; det holder ikke Stil, naar man vil anvende det i enhver Henseende; og jeg synes, det er overmaade farligt, af de Grunde, som den ærebe Minister anførte, at adoptere dette Polititilsyn, som jeg i det Mindste vil protestere imod; thi det vilde jo næsten være utænkeligt, at man ikke skulde kunne hitte paa et eller andet Polititilsyn, som lod sig derved forsvare. Det kan jo blive en Møde med allsags Politi, og saa vil man kunne hente Forsvaret for dette Polititilsyn fra Omsorgen for Kone, Børn, Tjenestefolk o. s. f. Den meget ærebe Minister anførte ogsaa, at Staten maatte sørge for, at der ikke ledes store Formuestab; men det er slet ikke sagt, at der i Virkeligheden vifkeres noget stort Formuestab derved, at man ikke iagttager disse Byggningsbestemmelser. Det kan jo meget gjerne være, at en Mand regner fuldkommen rigtig, naar han udsætter sig for en vis Altsfare, forudsat at han, ved at udsætte sig for den, opnaaer en Fordeel, som han ellers ikke kunde opnaae. Jeg vil spørge den meget ærebe Minister, om ikke den Mand — vi ville tage et reent oeconomic Hensyn, og vi kunne sætte det i Tal — som til Exempel ved at spare Plads aarlig kunde vinde 5 Rd., er en klogere Deconom, naar han, for at vinde disse 5 Rd., udsætter sig for en Brandfare, der er æqual 3 Rd., end om han, for at frie sig for denne Brandfare, satte 5 Rd. til om Aaret og saa naturligviis blev fri for de 3 Rd., hvorved der aabenbart for ham opstod et Tab af 2 Rd. om Aaret. Vi maae vel lægge Mærke til, at i Reglen ville Repræsentanterne for de store Formuer — jeg bemærker det her, siden der just er slaaet paa de store Formuestab — rimeligviis være ret gode Regnemestere, og naar de indenlandske Brandassurancer ikke ville tegne Assurancen, hvad der jo staaer dem frit for, ville disse Folk jo enten kunne henvende sig til udenlandske Assuranceselskaber, og saa opstaaer der ialtsald ikke noget nationalt Tab, som den meget ærebe Minister sagde, eller ogsaa maae